

پتروگرافی، ژئوشیمی و پتروزنز سنگ‌های آتشفسانی ائوسن منطقه

شهوار (دولت‌آباد-تریت‌حیدریه)

قربان‌پور، علی^{۱*}، ابراهیمی نصرآبادی، خسرو^۲، مظاہری، سیداحمد^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد پترولولوژی، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد
Alighorbanpour5@gmail.com

۲- دانشیار، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران
kh_ebrahimi_ns@yahoo.co.uk
Samazaheri@aol.com

چکیده:

مجموعه آتشفسانی منطقه مورد مطالعه در کمربند ولکانوپلتوتونیک درونه-تریت‌حیدریه-خواه قرار دارد و از لحاظ ساختاری در زون سبزوار می‌باشد. این مجموعه تنابوی از سنگ‌های اسیدی تا حدود است (داسیت، آندزیت و آندزیت‌بازالتی)، سنگ‌های آذراًواری (توف و ایگنمبریت) شامل می‌شود. کانی‌های اصلی آنها پلاژیوکلاز، کوارتز و آلکالی فلدسپار می‌باشد. پلاژیوکلازها اکثراً کربناتی و بیوتیت و آمفیبول موجود در این سنگ‌ها اکثراً اپاسیتی شده‌اند. بافت اصلی آنها پورفیری و گلومروپورفیری می‌باشد. حضور درزهای و گسل‌های موجود در منطقه می‌تواند عاملی برای عملکرد محلول‌های هیدروترمال و ایجاد دگرسانی در این واحدهای سنگی و کانی‌های تشکیل دهنده‌ی آنها باشد. دگرسانی گرمابی سبب گسترش کانی‌های ثانویه مثل کلسیت، هیدروکسیدهای آهن، سریست و سیلیس شده است. منطقه مورد مطالعه به دلیل داشتن سنگ‌های آتشفسانی اسیدی تا حدود است به سن ائوسن پتانسیل بهره‌برداری ذخایر پوزولانی را دارا هستند. بر اساس داده‌های ژئوشیمیایی و رسم نمودارهای (Le Bas et al, 1986) و (Middlemost, 1994) سنگ‌های آتشفسانی منطقه مورد مطالعه در محدوده داسیت، آندزیت و آندزیت‌بازالتی قرار می‌گیرد. بر اساس روند تکامل سنگ‌ها با استفاده از عناصر اصلی و کمیاب در منطقه پراکندگی عناصر می‌تواند مربوط به اختلاط ماقمایی و آلودگی باشد. از لحاظ سری ماقمایی سنگ‌های منطقه مورد مطالعه دارای ماهیت کالک‌آلکالن تا کالک‌آلکالن پتانسیم بالا می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: سنگ‌های آتشفسانی، ائوسن، کالک‌آلکالن، پتانسیم بالا، شهوار

مقدمه :

سنگ‌های آتشفسانی اسیدی تا حدود است اوایل دوران سوم فعالیت‌های ماقمایی ورقه دولت‌آباد را تشکیل می‌دهند. با توجه به گسترش چشم‌گیر سنگ‌های آتشفسانی ائوسن در ورقه ۱/100000 دولت‌آباد و لزوم بررسی آنها به منظور اهمیت فعالیت‌های ماقمایی ائوسن ایران مرکزی بررسی این مجموعه آتشفسانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. منطقه مورد مطالعه در شهرستان زاوه استان خراسان رضوی، ۲۰ کیلومتری جنوب شرق دولت‌آباد، بین طول‌های جغرافیایی بین طول‌های جغرافیایی " ۴۱° ۵۹' ۲۷'" و " ۴۳° ۵۹'" و بین عرض‌های جغرافیایی " ۳۵' ۳۵'" و " ۳۵' ۱۱'" و " ۳۵' ۱۱'" و " ۳۵' ۰۹'" و " ۳۵' ۱۵'" واقع شده است. با توجه به تقسیم‌بندی‌های مختلفی که از نظر زمین‌شناسی ساختمانی وجود دارد، منطقه مورد مطالعه در زون ساختاری ایران مرکزی قرار دارد و در نقشه ساختاری ایران (اشتولکلین، ۱۹۶۸) در زون سبزوار واقع